

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

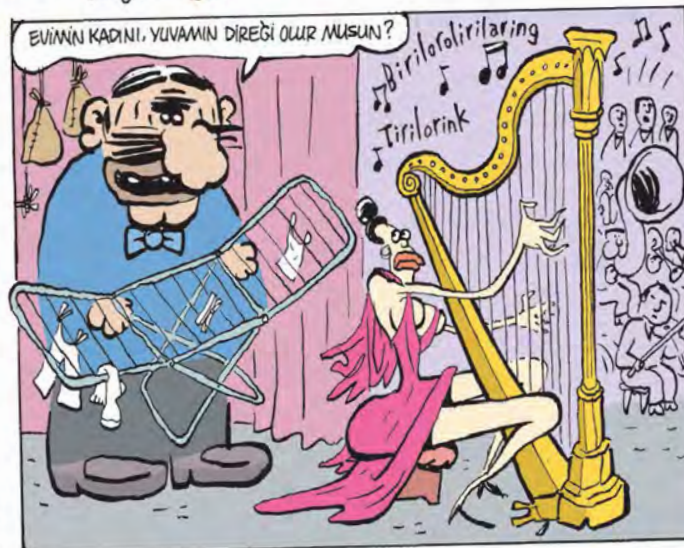
UYKUSUZ

Seçim gecesi veri girişini durduran ve açıklama dahi yapmayan Anadolu Ajansı, gece geç saatlerde, “Yerel seçimlerde gözler geçersiz oylarda” haberini girdi.

GEÇERLİ
OYLARIM
SANA
GELMEZ
ABİ...

Emrah Ablak

Merhaba.

Geçenlerde de Recep Tayyip Erdoğan tarafından kovalandım, o oldu. Bisiklete binmişim o gün. Koşuyolu'ndan çıktım işte öyle, Beylerbeyi'ne indim, oradan Çengelköy, Küçüksu derken Hekimbaşı, oradan Ümraniye, oradan da artık Kısıklı üzerinden eve dönmek üzere yoldaydım ki, Kısıklı'da Recep Tayyip Erdoğan'ın korumaları önümü kesti. Bir şey oluyor. "Biraz bekleteceğiz kardeşim" dediler bana. Dedim "hayırdır". "Cumhurbaşkanımız çıkıyor şimdi yola" dediler. "Haa, tamam o zaman" dedim. Bekliyorum öyle. Derken derken benimle birlikte bekleyenlerin sayısı çoğaldı. Cumhurbaşkanımızı bekliyoruz öyle. Bekleriz sorun değil. Nasıl olsa geçip gidecek. İş olan gücü olan bir insan kendileri. Öyle hasbihal edecek değil ya durup yol ortasında bir de halkla. Yani ister belki ama kendisi çok meşgul bir insan. Sonra bir baktım Recep Tayyip Erdoğan, konvoyuyla birlikte yola çıktı. Bir yandan da düşününce ne acayip değil mi ya. Koskoca Cumhurbaşkanı Kısıklı'da oturuyor. Cumhurbaşkanının senin benim gibi komşuları var. Yani zaten normalde böyle olması gerekiyor da, insan yine de şaşıyor. Şaşırmıyor mu. Vallahi şaşıyor, o oluyor. Doğum günümüş. Recep Tayyip Erdoğan'ın arabası bir anda durdu. Pasta geldi, dev. Ama nasıl dev ama. Mahalle doyar. Halkımızdan birileri, düşünmüşler, kendilerine pasta yapmışlar. Koruma hemen aldı pastayı ve pastayı uzaklaştırdı. Ömrümde ilk kez bir pastayı uzaklaştırdırken gördüm. Pasta uzaklaştırılırken de diyorum ki, "çok lezzetli görünüyor" diyorum. "Bir dilim verseler ah ne güzel olur" diyorum. "Verirler belki" diyorum. "Niye vermesinler ki" diyorum. "Koktu çünkü" diyorum. Gitti öyle pasta. Sırta kadem basarcasına yok oldu gitti. Ara sokaklara doğru kayboldu gitti, korumanın ellerinde. Nasıl üzülüm anlatamam. İlk kez bir pastanın yok oluşuna şahit oldum. Yok oldu gitti ya pasta. Yemin ediyorum yok oldu gitti. Sonra Recep Tayyip Erdoğan, barikatı aşip da kendisine ulaşabilenlerle sohbet etmeye başladı. On metre önümde gerçekleşiyor tüm bu olaylar. Recep Tayyip Erdoğan arabasından da inince sohbetin uzayacağını anladım. Korumaya dedim ki, "rica etsem" dedim "beni bir salsanız, aşağı doğru öyle kaptırır giderim" dedim. "Biraz bekle, göndereyim seni" dedi koruma bana. İki dakika sonra, "sen git kardeş" dedi bana. Kaldırımdan doğru yol açtı bana, aşağı doğru kaptırdım gidiyorum. Derken arkamdan sıkıştırılmaya başladığımı hissettim. Ben öyle bomboş yolda hızla yol alırken, Recep Tayyip Erdoğan'ın konvoyu yola çıkmış, bana da yetişmiş. Motordan bağıyor bana koruma. "Yolu aç, biraz daha hızlı" diyor bana. Ben daha nasıl hızlı gideyim ama, seksen'le iniyorum. Şehir içinde. Bir yandan da tırmaya başladım. Arkamda koca konvoy, kovalanıyordum çünkü. Bir an şöyle arkama baktım. Recep Tayyip Erdoğan'ı görmeye çalıştım. Göremedim ama eliyle bana doğru, "çekil yolumdan" yaptığını hissettim. Öyle bir gölge oynar gibi oldu çünkü siyah camlı arabanın içinden. İyice ne yapacağımı bilemedim. Uçmak istiyordum artık oradan, uçamıyorum. İnanılmaz da hızlılar. Resmen ülkenin Cumhurbaşkanı tarafından kovalanıyordum. Resmen istemeden de olsa yoluna çıkmış bulundum ülkenin cumhurbaşkanının. Ağladım ağlamak üzereyim. Gücümün son damlasına kadar pedal basıyorum, yine yol alamıyorum. Arkamdan çok çok hızlı geliyorlar çünkü. Fişek gibi. Tam artık histeri krizleri içerisinde gözyaşlarıma boğulmak üzereydim ki, yol ayrımına geldim. Ya köprü yoluna girecektim, ya da Altunizade'ye doğru öyle. Resmen o anlarda bir komut bekledim. Çünkü eğer komut gelmeseydi, direkt ortadaki bariyerlere doğru bodoslama çarpacaktım, o noktaya geldim. Çaresizlik insana neler de düşündürtüyordu. "Sola gir" diye seslendi arkamdan o kutsi ses. Sola nasıl girdim anlatamam. Tam da bariyerlere girmek üzereydim halbuki. Sola girdim ve ardıma bile bakmadım. Eve doğru ömrümün en hızlı bisiklet sürüşünü sürdürdüm. Eve balkondan girdim. Ev dördüncü katta. Düşünün artık. Kedilerime sarıldım ağladım. Duşa girdim, duşta da ağladım. Çok ama çok zor bir gündü. Halbuki bekle işte iki dakika daha. Nedir yani, değil mi ama. Resmen tez canlılığımın büyük cezasını çektim, o oldu. Korkunçtu.

Evde puzzle yapacak ortamın kalmaması da bir acayip. Hiç kimse dokunmasa kediler dokunur. Kediler orali olmasa kuşlar bozar. Hazar ağzını yüzünü dağıtır. Hiç kimse dokunmasa Özlem'im gıcıklığına bir parçanın yerini değiştirir. Ne bileyim, puzzle yapacak ortam iyi bir şey be bence. Aylarca puzzle yapıyor, kimse dokunmuyor, çok acayip değil mi ya. Ha diyecaksin ki, "kapını kapat". Kapı kapatmalı puzzle yapmaktan bahsetmiyorum. Puzzle çünkü başka bir şey. Puzzle yalnız adamın işi. Puzzle, size nasıl anlatsam, evde kapılar açık tuvalete girenlerin işi. Puzzle'nin ruhu o. Sen puzzle'ı bir asosyal olarak niçin sevdiğini bilmezsin. İşte bu yüzden seversin. Özgürlüktür çünkü puzzle. Asosyalın, yalnızın en büyük özgürlüğüdür. Bu tam olarak budur. Puzzle deyip hiçbir zaman geçmeyeceksin. Hiçbir zaman ama.

Hoşça kal.

"HEY"
12 Nisan Cuma / Kadıköy Bahane / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
13 Nisan Cumartesi / BKM Mutfak Çarşısı / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00

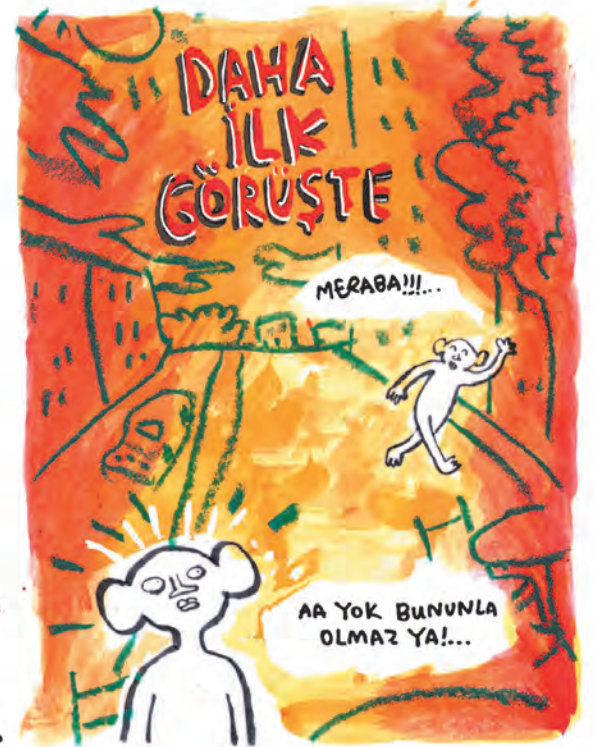
O KADAR OLUP BİTEN
KÖTÜ ŞEYLER RAGMEN,
"ŞOV DEVAM ETMELİ"
DİYEN DÜNYA

ŞİMDİ KAPATIYORUM

AÇIL KİM OLDUĞUMU BULUP
EVDEN ÇIKICAM O ZAMAN APARIM!.

İLKER ALTUNGÖK

Kimsiniz ulan siz?

İzzet Altınmeşe'ye esmer sevdiği için düşman olanlar, kimsiniz oğlum siz? Finlandiya'nın Jyväskylä yöresinden misiniz? İzzet Altınmeşe esmer sevmeyecek de kimi sevecek itoğlulter? Adamcağız

Diyarbakır'dan Adana'ya bir hayat sürmüş, o yörede sarışın olarak Ayşe Arman'dan başka kimse yok, hepiniz mi Ayşe Arman fanboyusunuz da esmer sevdiği için İzzet Abimize düşmansınız? Ağzınızı kırarım lan sizin.

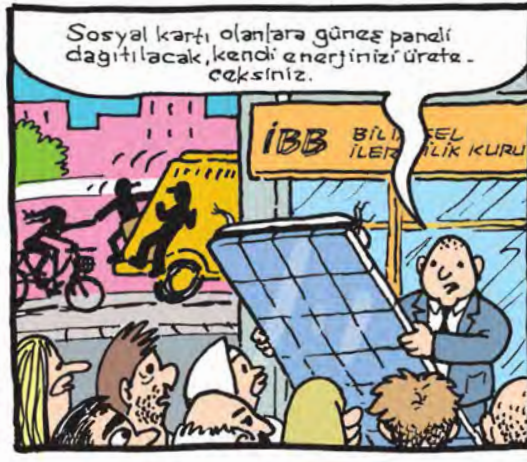
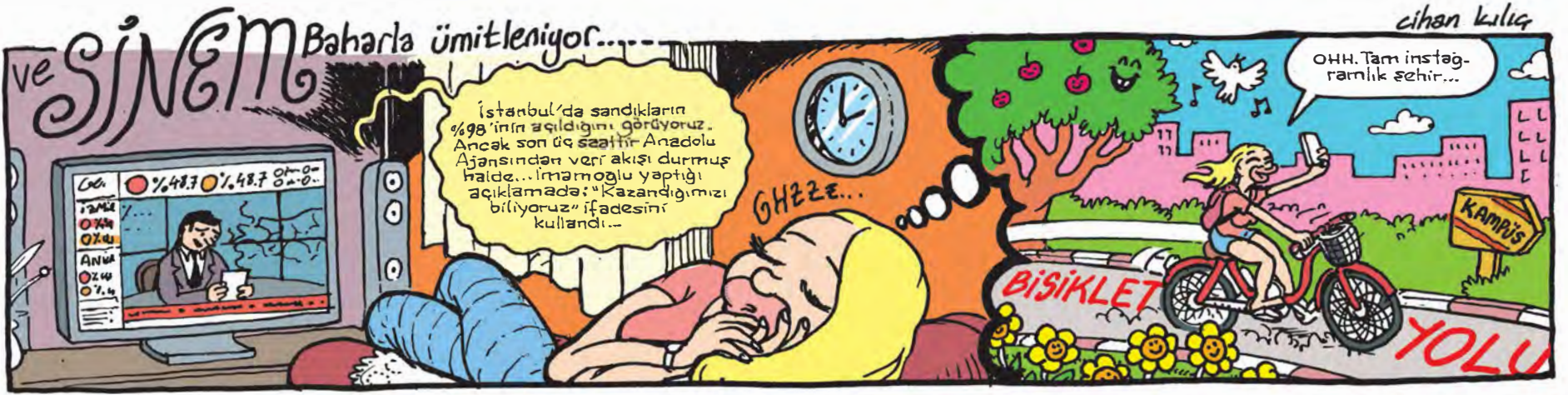
Özdemir Erdoğan'a deli diyenler, kimsiniz oğlum siz? Bu memlekette deli diyecek bula bula Özdemir Erdoğan'ı mı buldunuz lan itoğlulter? Gayet efendi, akli başında hatta sakalları olmasa 4'ün 1'i devlet memuru gibi adam, siz Özdemir Erdoğan'a deli diyorsanız Erkin Koray'a ne diyorsunuzdur kim bilir. Hayır bir de adama birini sevdi başkasını sevmiyor diye deli diyormuşsunuz, bak canınızı yakarım sizin eşek herifler. Erkin Koray da "senden başka kimse yok içimde," diye şarkı yapmış, gidip ona deli desenize sıkıysa? Ama yemez tabii, Erkin Koray sizi üst üste koyup döver. Buldunuz mülayim Özdemir Erdoğan'ı utanmadan arkasından deli meli diye konuşuyorsunuz.

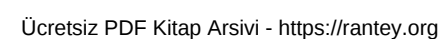
Ankaralı Turgut'a "evlen" diyenler, kimsiniz oğlum siz? Hem adama evlen diyor hem de kız vermiyormuşsunuz? Gerçi ben de şimdi Ankaralı Turgut'un yalancısıyım. O kısmı da tam anlayamıyorum dinlerken, evlen diyorlar ama kız vermiyorlar diye yakınıyor da belki adamların kızı yok? Deli gibi gidip kızı olmayan adamdan kız isteyecek bir aurası var Ankaralı Turgut'un. Açık parlak yeşil bir aura.

Semiramis Pekkan'a yalan söyleyenler, kimsiniz oğlum siz? Niye kızı kandırıyorsunuz, ne geçiyor elinize? Kızcağıza sev diyorsunuz ama kaderden niye bahsetmiyorsunuz? O da bebek gibiymiş o ayrı, şimdi herifler çıkıp "Valla ne bilelim, biz o kadarını biliyordur herhâlde diye düşündük," deseler diyecek lafım yok. O yüzden Semiramis Pekkan'a yalan söyleyenlere o kadar sert giremiyorum.

Serdar Ortaç'ı iki şarkısında bir çekemeyenler ve vakti zamanında Mutfak'ı sevgilisinden ayıracak olanlar, kimsiniz oğlum siz? Hiç inkar etmeyin, besbelli aynı insanlarsınız. Hadi Mutfak'ın mutluluğunu kıskandınız, sevdiğinden ayırmaya kalktınız ki sonra Mutfak'ın sesi soluğu çıkmadı kendisi pop müzik yerine mikro cerrahi alanında kariyer yapmaya karar verdi ki adamı sevdiğinden ayırmasaydınız belki de pop müziğe devam edecekti, o yüzden hayırlı bir iş mi yaptınız onu tam bilemiyorum am Serdar Ortaç'tan ne istiyorsunuz lan? Bir de adamın arkasından gıybet yapıyormuşsunuz? Tamam Serdar Ortaç'ı sevmeyebilirsiniz onu anlarım da neyini kıskanıyorsunuz allasen? Kazandığını siyah beş'e basıp yitiren bir kimse değil mi kendisi?

Ceza'nın bahsettiği "**bazı bilim adamı ve profesörler**," asıl siz kimsiniz oğlum? Hangi kürsüde görev yapıyorsunuz, ne çalışıyorsunuz? Ceza'nın dediği doğruysa çaresini bulamadığınız ama kendi ürettiğiniz mikrop ve virüslere panzehir icad edemediğiniz? Kimyacı mısınız, farmakolog mu? İmmünoloji mi çalışıyorsunuz? Tıp Fakültesinde misiniz, Fen Edebiyat Fakültesinde mi? Ne biçim bilim adamısınız lan ayrıca ve profesör olanlarınız niye bilim adamı değil? Doktorasız 12 Eylül profesörü mü onlar? Nedir? Ben Ceza'nın yalancısıyım, sizin bu panzehir icad edemediğiniz mikrop ve virüsleri üretmenizin nedeni savaşı sevmemiz mi? Ne iş, savunma sanayii mi fonladı sizi? Ya siz ne pis adamlarsınız, çizgi roman kötüsü gibi? Manyak mısınız lan siz savaşı niye seviyorsunuz, savaşı seviyorsanız ne işin var lab'da? Gidin orduya yazılın itoğlulter. Ayrıca Ceza kardesimizin bahsettiği başka bir meslektaşınız daha var, kendisini Buz Dağları şarkısında "**Silah üreten emekli profesör, insanlığı seyrederken emekli maaşını rahatça yer mi?**" diyerek sorguluyor, hah işte o şerefsiz de kesin aranızdadır. Hem şerefsiz hem salak kendisi, zira insanlığı tehdit eden silahlar ürettiğine göre Lockheed Martin'de falan silah geliştirme programında çalışıyor olmalı ama nahiyenin mal müdürü gibi emekli maaşına talim ediyor. O arkadaşınıza da söyleyin emekli maaşını biz verelim silah üretmesin, siktirsin gitsin her emekli gibi vitray kursuna yazılsın, köyde bal üretsin, küçük bir bahçe verelim eksin biçsin. Zaten Ceza'ya bakılırsa herifçiğlü emekli olduğu hâlde silah üretmeye devam ediyor, anlaşılan üçaylığı yetmemiş kerkenezin. Buradan Lockheed Martin'i de kınıyorum, sigorta primini düşük ödemek için emekli profesörlere el attıkları için. Tabii şimdi ben de Ceza'nın yalancısıyım.

Sevgili okurlarım... Sizlerle en son görüşmemiz üzerinden tam bir hafta geçtiğine inanmak çok zor.

Bazen koltuğa şöyle bir uzanır insan da "günden beş dakika çalayım da kendime vereyim, on dakika uyuyayım, en fazla onbeş dakika sonra yine sizlerin hizmetindeyim" diye sayıklayarak uykuya dalar. Fakat uyandığında dehşetle fark eder ki, dört saattir rüyasız uykuların elinde esir edilmiş, koca bir öğlen vakti ellerinden alınmıştır. "Nasıl olabilir?" diye üzülür, "ilçe nüfus dairesine gidecektim, yeni kimliğe başvuracaktım! Yeni kimlik çıplıymış, yakında eski kimlik hiçbir yerde kabul edilmeyecekmiş, kontrollerde eski kimlik gösterenler tutuklanacakmış, dayım facebookdan duyurdu! Yeni kimlikle birlikte üzerime bir tazelik gelecekti, yıkanmamış vücuda giyilen bir çift taze iç çamaşırı gibi bir özgürleşme hissi gelecekti. Eski huylarım, sevdiklerimle akrabalarım ile ettiğim nedensiz kavgalarım eski çipsiz kimlikle birlikte çöpe gidecekti. Başkası bulmasın, geçersiz olsun diye delgeçle delik deşik edecektim eski beni.

Yeni kimlik yeni bir başlangıç olacaktı..." diye isyan eder. İşte bir hafta böyle anlamadan ve aniden geçti benim için. Bir sürü planım, halledilmesi gereken bir sürü işim vardı ama sadece ilçe nüfus müdürlüğüne gidip çıplı kimlik çıkarttırabildim kendime. İnsan hayret ediyor.

Bebeğim facebookda görmüş: Yeni kimlikler için başvuru süresi bu ay bitiyormuş, çok büyük cezası varmış. Yine facebookda gördüğü ilginç ve faydalı bir bilgi: Odanızda ya da mutfağınızda, kısaca özelinizde karıncalar geziyorsa karıncaları öldürmek yerine karıncaların sıklıkla dolaştığı noktalara salata kabukları bırakın. Karınca dostlarımız salata kabuğunu sevmedikleri için o evde istenmediklerini anlayacak ve evi terk edeceklerdir. Bu bilgilerin ikisi de yanlış. Önce çıktım, ambalajında en çok ölü karınca olan karınca ilacından iki kutu aldım. Ürün ambalajında iddiaya dikkat ederim, severim. Mutfak her yerine yapıştırılmış salata kabuklarını üzerlerindeki karıncalarla birlikte çöpe attım, mutfak kritik noktalarına ilaçları yerleştirdim. Sonra gittim; bebeğimin gönlü olsun, endişeleri bir nebze son bulsun, yüzü

gülsün diye ilçe nüfus müdürlüğünden randevu aldım.

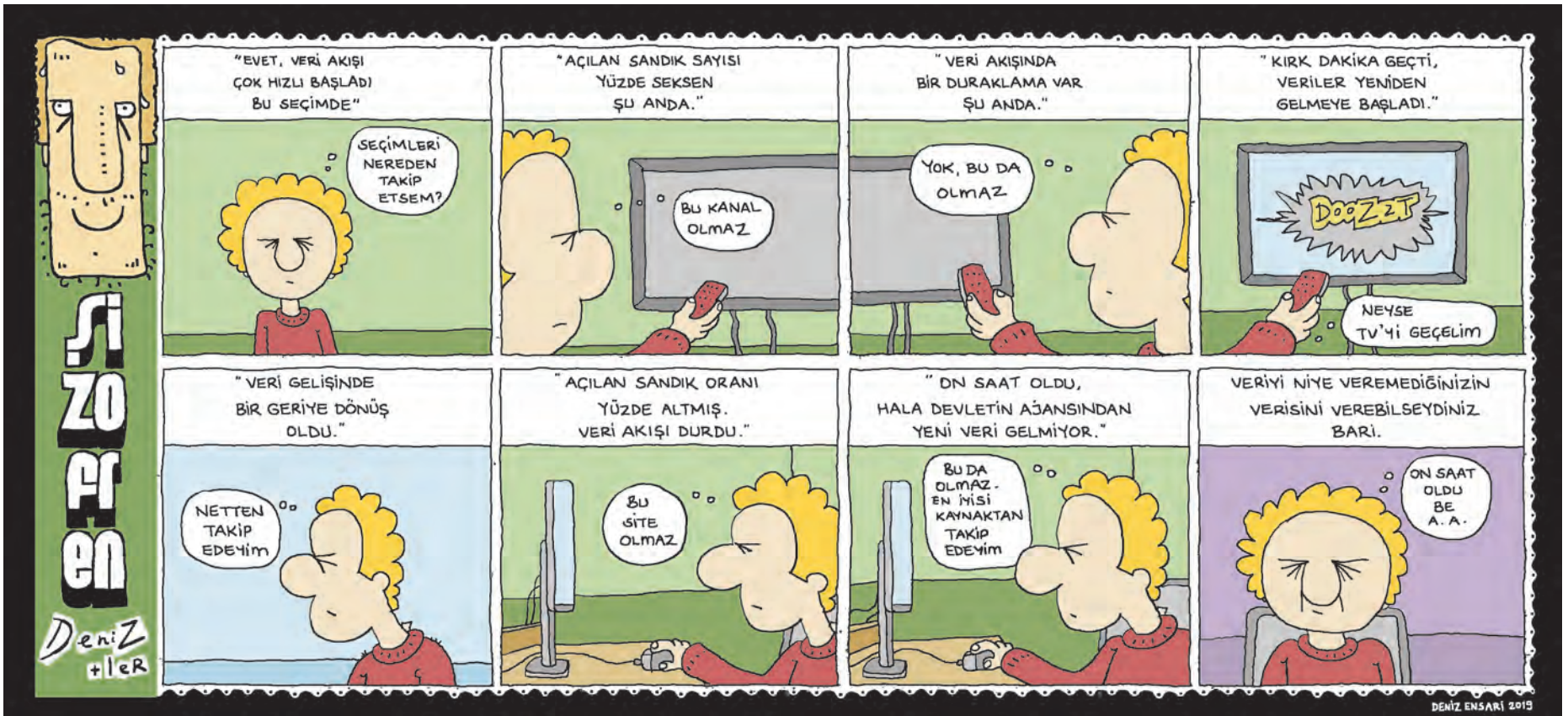

Yeni kimlikte medeni haline mümkünse "bebeğimin malı" yazdıracağım, eski kimliği de kalp şeklinde keseceğim. Sonra bebeğime bir jandarma kostümü giydireceğim ve kendisinden bana kimlik kontrolü yapan jandarma roleplayi yapmasını rica edeceğim. Çünkü ilişkileri böyle masum oyunlar, ilginç aktiviteler canlı tutar. "Kimliğinizi görebilir miyim?" dediğinde, "siz

jandarmasınız, sizin kimlik sorma yetkiniz yok" diyeceğim, "çok yanılıyorsunuz, burası ormanlık alan olduğu için asayiş görevleri jandarmanın yetki alanına giriyor, kimlik kontrolü yapabildiğimiz gibi kimlik kontrolüne itiraz edenleri jandarmaya direnme suçundan tutuklayabiliriz, o yüzden o yamuk ağzını kapat ve kimliğini çıkart!" diye yükselecek. Bu noktada arka cebimden kalp şeklinde kesilmiş eski kimliğimi çıkartıp jandarma bebeğime sunacağım. İsterse "bu eski çipsiz kimlik, bunların değiştirilmesinin zamanı geçti, tutuklusunuz, bizimle geleceksiniz" diye beni alıkoyar, isterse "kimliğe zarar vermişsiniz, resmi belgeyi kalp şeklinde kesmişsiniz, bu bir suçtur, bizimle geleceksiniz" diye beni alıkoyar. Buna karar verecek olan kuşkusuz kendisi olacaktır.

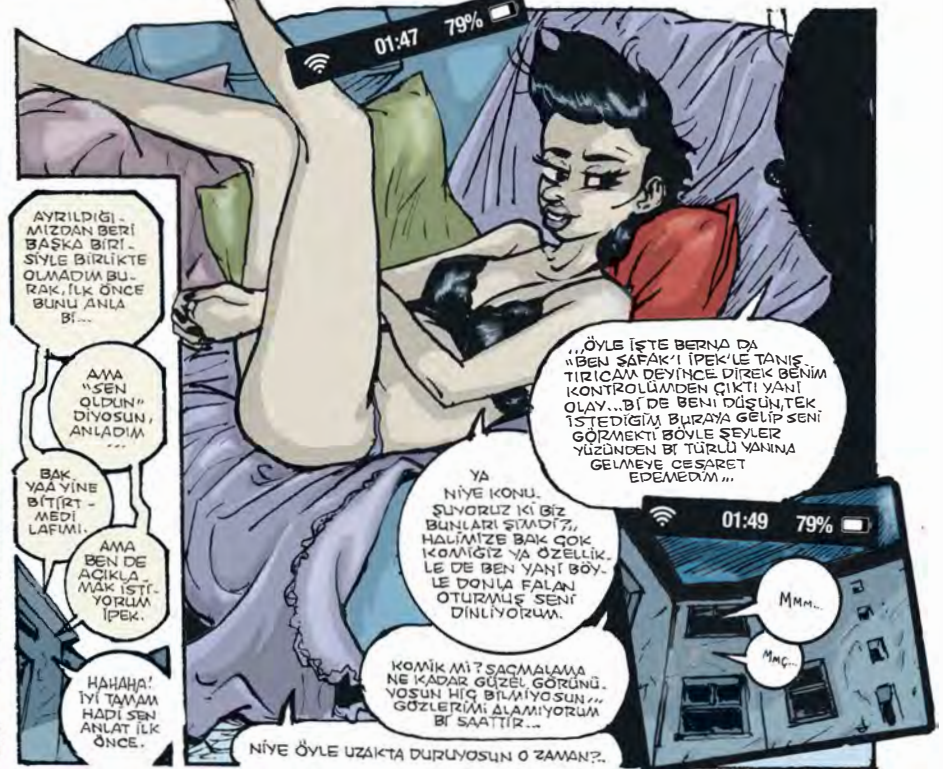

Karınca dostlarımız.

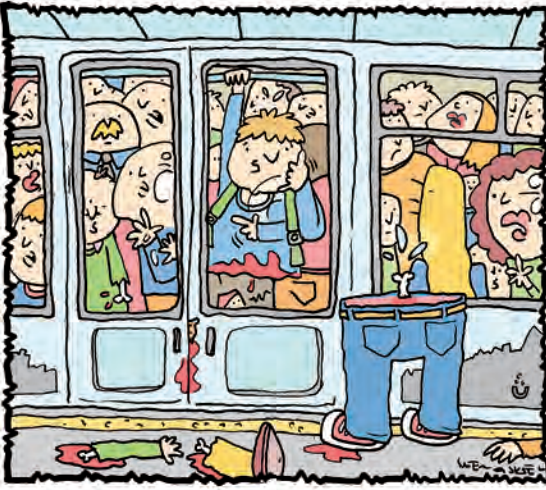

Çarpışma İpek & Burak

yazar 4/zer oky

Devam edecek...

"Sen o karanfile eğilimlisin, alıp sana veriyorum işte/ Sen de bir başkasına veriyorsun daha güzel"

Edip Cansever

Kıştı sanki. Kışın oluyor orda öyle. O derece yoğun hava kirliliği. Akşam ve o kara sis. İkisi birden tepemizde. Şehir kirlilik mor bir alacakaranlığa doğru yavaşça batıyor. O çok çok eski mahallede, tepelerinde camlı fenerlerin usul usul salındığı taş kemerlerin altından geçe geçe. Daracık loş sokaklara sapa sapa. Hızlı hızlı, hiç konuşmadan yürüyoruz. Kahire.

Hız; benden. Suskunluk da. Yeni yanan sokak lambalarının etrafında siyah bir tül gibi o kirliliği. Kıpraşıyor, dalgalanıyor. Benim umurumda değil hava mava. İçim kıpır kıpır. Heyecandan gözümde bir yer tıp tıp atıyor; Arkadaşım Amr beni evine davet etmiş. "Ee, ne var bunda?" demeyin. Çünkü ev, o çok çok eski, ayılıp bayıldığı muhteşem romanda anlatılan sokakta; 'Midak Sokağı'nda. Tam üstünde değilse de hemen yanında. Yanıbaşında. Her odasında binbir çeşit hikaye kaynaayan o evler. Beni çıldırtıyor. Defalarca önlerinden geçmişliğim var. Var ama o evlerden birinin içine girmek? Daha neler? Olur mu öyle? Bir aksilik olmazsa, olacak işte. (sanki rüyamda, kapağını kaldırıp "gel buyur" diyerekten romanın içine....--Alis, elimden tutup düştüğü deliğe--Hem bir kültürel kopma da yaşanmamış orada, sokaklar evler aynı, mahalle, insanlar aynı, neredeyse romandakinin aynısı.--ilk baskı 1947--"Sinekli Bakkal Sokağı"? Ara ki bulasın!) Heyecanım ondan işte. (dur sen, romanı momanı unuttu can birazdan) O çok eski çarşının içinden geçtik. (Han Halili) Baharat, tütsü, nargile kokuları. Binyıllık camiler, türbeler, kervansaraylar, hanlar. Sokakların kimi yerlerinde üstü kapalı taş örme dar geçitler. Alacakaranlığın içinde öylece durup uzun molalar vere vere, dalgın yürüyen eli bastonlu, entarili, bir deri bir kemik kalmış dedeler. İyice, diğerlerinden de dar bir sokakta eski bir evin önünde durduk. (bir zamanlar hoş oldukları belli süslemeleri, oymaları yer yer dökük, bakımsız, harab bir ev--paslı parmaklıklar--)

Bir giriş katı. Amr ağır, paslı demir kapıyı açtı. Epey büyük bir oda. Karanlığın içinden: "Amr" diye bir ses duyuldu. Holdeki divanda uzanmış çok çok yaşlı, entarili bir amca. Meğer "şeker" den gözleri görmez olmuş. O yüzden karanlıkta oturmuş. Amr'ın babası. Gittim elini öptüm. Amr ışığı yaktı. Fakirlik. Eski püskü harab bir kaç eşya. Dökük sıvalı duvarlar. Leğenler meğenler. Odadan, bir koridordan geçtik. Bir kapıyı açtı. Oda karanlık. Pencereden sızan o çok soluk ışıktaki hayal meyal görülebildiği kadarıyla çok çok küçük, dar, daracık bir oda. Evin altıda birinden daha ufak, küçük bir mutfak kadar anca. Buyur dedi Amr. Girdik. Odanın ışığını yakan düğmeye bastı.

Birden, akıl almaz bir şey oldu pek muhterem arkadaşlar. Amr o düğmeye basınca. Bastığı an, tepede birden, küçük küçük işlemeli cam fanuslar içinde, kimileri mum şeklindeki çubukların ucunda mum alevi biçiminde lambalarla, belki otuz kırk tane falan ışığı olan enfes, süslü püslü, çok çok muhteşem bir avize yandı. Şıkır şıkır. O minnacık odada. Oda ise bambaşka bir alem. Küçük, sıkıştırılmış, yoğunlaştırılmış daracık bir Versailles sarayı. Sarayın bir odası. Gibi döşenmiş. Gibi de değil, daha fazlası, daha

yoğunu. Abartmıyorum arkadaşlar. Ondördüncü Louis tarzı oymalı yaldızlı o hoş koltuklar. Yine yaldızlı ayaklı o küçük masa, onunla bir örnek o sehpa. Altın varak nefis ince işlemeli aynalar. O küçük bronz heykeller, biblolar, kristaller... ("Garp köşesi" yapmak gibi sanki) Yalnız arkadaşlar hiçbir kitsch/sakıl falan değil. İncelikli bir zevkle seçilmiş. Nasıl olmuşsa, o yoğun 'şaşaa'dan (hayretverici bir şekilde) insanın hoşuna giden, iyi hissettiren tuhaf, çok uyumlu/ahenkli bir "şatafat" hasıl olmuş. (yerdeki o bordo ağırlıklı eski halı, yine bordo yaldız şeritli o hoş

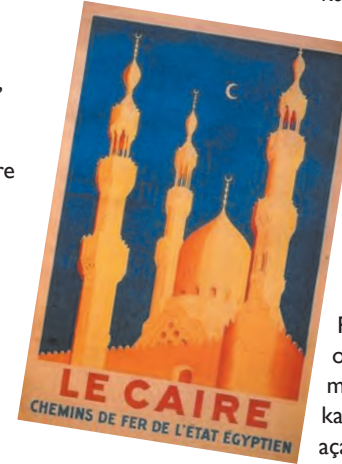
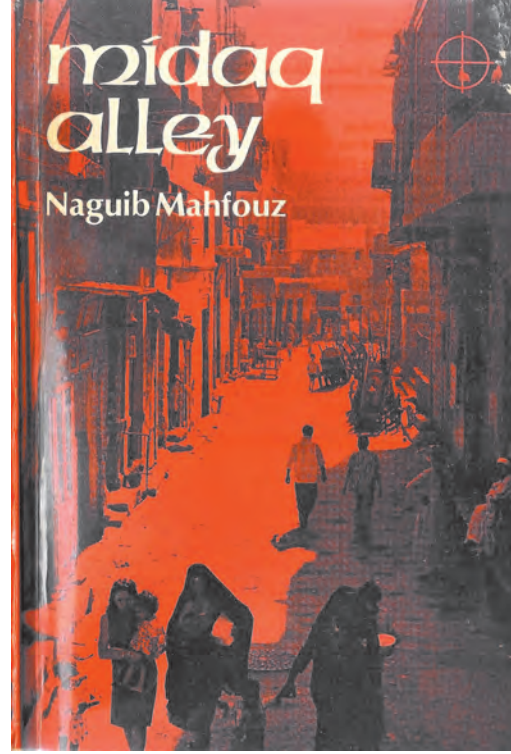
perdeler, duvar kağıtları) Neye uğradığımı şaşırdım. Amr yine çok zarif bir tepsiyle çok zarif porselen fincanlarda çaylarımızı getirdi. Valla müthiş, dahice bir buluş. İnsanlığın binlerce yıllık başbelası; "fakirlik"e, kendine has bir mizah, bir çeşit ince alay da içeren bir cevap. Koca bir fakirlik alanının içine minik bir zenginlik oturtmak. Bir tür sanat eseri. Görülmemiş, duyulmamış neredeyse fantastik bir çözüm. (Karacaoğlan'ın "Bir ayrılık, bir yoksulluk, bir ölüm" diye üçe indirdiği, insanoğlunun neredeyse ölüm'e eş o eski derdi) O odayı bir gösteriş için, "bakın pahalı eşyalarım da var" demek için değil. Ondan yapmamış. O da durumun tuhaf olduğunu bilerek, gülüyordu ışığı açtığında. Tabi mizah olsun diye de değil. Bir çeşit çare. (çok çok zor oralarda geçinebilecek bir parayı kazanabilmek. Sınıf ayrımı çok keskin. İyi bir eğitimi vardı Amr'ın. Sabahın köründen gecenin onlarına kadar aralıksız çalışıyordu bir büroda. Ama yine de yetersiz kazancı) O odaya harcadığı parayı bütün evi düzeltmeye ayırsa, biliyor ki; ev yine bir "fakir evi" olmaktan kurtulamayacak. Olmayacak. Ne yapsa olmayacak. (az biraz daha az fakirmış gibi görünebilecek olsa olsa) O koskoca ev. Kolay iş değil. Parası anca buna yetmiş. Fakirliği olduğu gibi bırakıp bütün gücüyle minik bir zenginlik. "Fakirlik" in kafasının arkasından iki parmak açarak boynuz yapmak gibi. Dil çıkartmak.

Bir çeşit tiyatro. Babası, eşi, kızı (yoktu, annesine gitmişti o ara eşi, minik kızı) o odaya giriyorlar "zengin" oluyorlar. Hop, çıkıyorlar fakir.

O büyü, minik odada elimizde İngiliz tarzı, güllü güllü, incecik, zarif, şeffaf porselen fincanlar; karşılıklı gülümseye gülümseye, sessiz sessiz, bir rüyanın içinde içer gibi çaylarımızı içtik. Biz sessizdik ama, evin o dar sokağa bakan cephesi hariç, bütün duvarlarından, bitişik evlerden herbiri ayrı ayrı sıkırtılı müzikler, kahkahalar, tempo tutan alkışlar duyuluyordu. Tavandan, yan duvarlardan, bambaşka bir eğlence, zeminden, penceresi bile olmayan o bodrum katından başka başka müzikler, çalgılar, gülüşmeler... Mahalle teslim olmuyor; "fakirlik" in ensesine, koluna, bacağına, baldırına, sağdan soldan ince tırmıklar atıp duruyordu.

Hepinize, dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

("Midak Sokağı" Necip Mahfuz-1911-2006)

Emekli Korsan ile tekne sefası.

Beceriksiz seçmen

MACERAYI SEVEN ADAM

Gizli laboratuvarında genetik deneyler
üzerine çalışan Doktor Baran, Macerayı
Seven Adam ile tanışır...

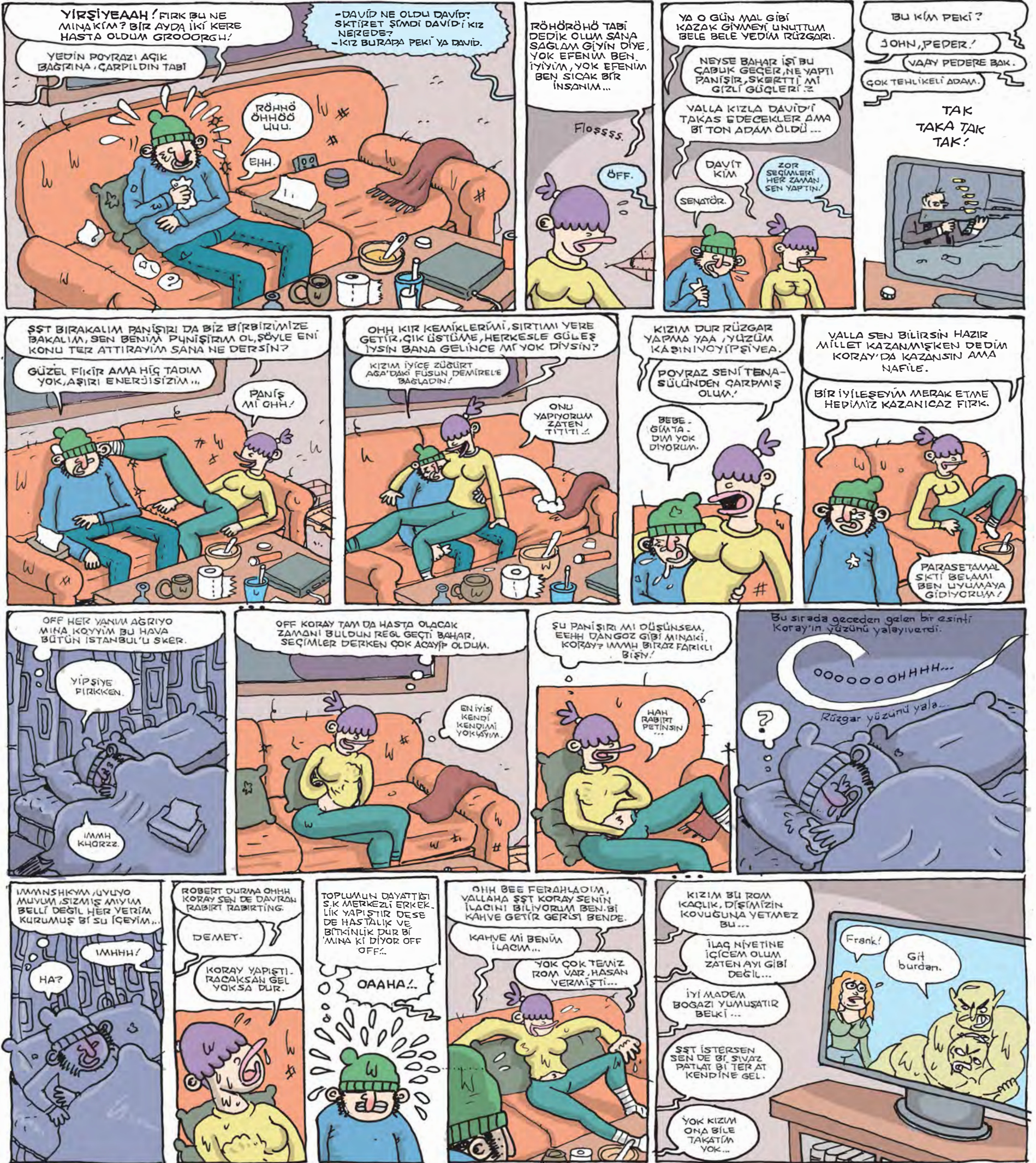
Devamı ve sonu haftaya!

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

Oohh mis gibi geldi...

BARBAROS=ALTUŞ

Birbirinden güzel yepyeni uykusuz ürünleri

ÇIKTI!

MARKETLERDE GAZETE BAYİLERİNDE KİTAPÇILARDA

www.uykusuzdukkani.com.tr

Uykusuz dükkan

Haftalık Mizah Dergisi | 3 Nisan 2019 | Sayı: 605

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımesit Mah. Asmalımesit Sok. No: 29/4, Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33

Genel Dağıtım: TÜRKÜVAZ DAĞITIM TEL: 0212 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basını) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

